

Nr 205.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 16 mars 1932 avslutad konvention om erkännande och verkställighet av domar m. m.; given Stockholms slott den 16 mars 1932.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt med överlämnande av en mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 16 mars 1932 avslutad konvention om erkännande och verkställighet av domar, vill Kungl. Maj:t härmed dels äska riksdagens godkännande av nämnda konvention dels, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om erkännande och verkställighet av dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

N. Gärde.

Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island, Republiken Finlands Præsident, Hans Majestæt Norges Konge og Hans Majestæt Kongen af Sverige, hvilke er kommet overens om at afslutte en Konvention om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme, har udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island:

For Danmark:

Sin Udenrigsminister, Dr. phil. Peter Rochegune Munch;

For Island:

Overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister, Hr. Sveinn Björnsson;

Republiken Finlands Præsident:

Republikens overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København, Hr. Onni Talas;

Suomen, Tanskan, Islannin, Norjan ja Ruotsin välinen sopimus tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta.

Suomen Tasavallan Presidentti, Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Tanskan ja Islannin Kuningas, Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Norjan Kuningas ja Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas, jotka ovat sopineet tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta koskevan sopimuksen tekemisestä, ovat määränneet valtuutetuikseen:

Suomen Tasavallan Presidentti:

Tasavallan erikoislähettilään ja täysvaltaisen ministerin Köpenhaminassa, Hra Onni Talaan;

Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Tanskan ja Islannin Kuningas:

Tanskan puolesta: Ulkoasianministerinsä, fil. tri Peter Rochegune Munch;

Islannin puolesta:

Erikoislähettilään ja täysvaltaisen ministerin, Hra Sveinn Björnssonin;

Konvention mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av dommar.

Republiken Finlands President, Hans Majestät Konungen av Danmark och Island, Hans Majestät Konungen av Norge och Hans Majestät Konungen av Sverige, vilka överenskommit att sluta en konvention om erkännande och verkställighet av domar, hava till sina fullmäktige utsett:

Republiken Finlands President:

Republikens Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Onni Talas;

Hans Majestät Konungen av Danmark och Island:

För Danmark: Sin Utrikesminister, fil. dr. Peter Rochegune Munch;

För Island:

Herr Sveinn Björnsson, Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire;

Samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um viðurkenningu dóma og fullnægju þeirra.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur, Forseti lýðveldisins Finnlands, Hans hátign konungur Noregs og Hans hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa orðið ásáttir um að gera samning um viðurkenningu dóma og fullnægju þeirra, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Fyrir Ísland:

Herra Svein Björnsson, sérlegan sendiherra og ráðherra með umboði;

Fyrir Danmörku:

Dr. phil. Peter Rochegune Munch, utanríkisráðherra sinn;

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Herra Onni Talas, sérlegan sendiherra lýðveldisins og ráðherra með umboði i Kaupmannahöfn;

Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer.

Hans Majestet Norges Konge, Hans Majestet Kongen av Danmark og Island, Republikken Finnlands President og Hans Majestet Kongen av Sverige, som er kommet overens om å avslutte en konvensjon om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer, har til sine befullmæktigede opnevnt:

Hans Majestæt Norges Konge:

Sin overordentlige Sendemann og befullmæktigede Minister i Kjøbenhavn, Hr. Hans Emil Huitfeldt;

Hans Majestet Kongen av Danmark og Island:

For Danmark:

Sin Utenriksminister, dr. phil. Peter Rochegune Munch;

For Island:

Overordentlig Sendemann og befullmæktiget Minister, Hr Sveinn Björnsson;

Konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar.

Hans Majestät Konungen av Sverige, Hans Majestät Konungen av Danmark och Island, Republiken Finlands President och Hans Majestät Konungen av Norge, vilka överenskommit att sluta en konvention om erkännande och verkställighet av domar, hava till sina fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Oskar Anton Herman Ewerlöf;

Hans Majestät Konungen av Danmark och Island:

För Danmark:

Sin Utrikesminister, fil. dr. Peter Rochegune Munch;

För Island:

Herr Sveinn Björnsson, Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire;

Hans Majestæt Norges Konge:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København, Hr. Hans Emil Huitfeldt;

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København, Hr. Oskar Anton Herman Ewerlöf;

hvilke, behørigt befuldmægtigede, er kommet overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Retskraftige Domme, som i en af de kontraherende Stater er afsagt i borgerlige Sager, skal have bindende Virkning ogsaa i de andre Stater. Det samme gælder Domme i Straffesager, forsaavidt angaar Erstatning eller Oprejsning for skadegørende Handlinger.

Ved Dom forstaas Retsens Afgørelse af det Krav eller Retsforhold, som udgør Sagens Genstand.

Artikel 2.

Lige med retskraftige Domme stilles i denne Konvention:

1. Afgørelser, hvorved Overeksekutor i Finland eller Sverige i Sager, hvor Kravet grunder sig paa Gældsbrief eller andet skriftligt Bevis (*lagsøkningsmål*), har paalagt Betalingspligt, naar Fristen for Anke (*besvär*) over Afgørelsen er udløbet;

Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Norjan Kuningas:

Erikoislähettiläänsä ja täyvaltaisen ministerinsä Köpenhaminassa, Hra Hans Emil Huitfeldtin;

Hänen Kuninkaallinen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:

Erikoislähettiläänsä ja täys valtaisen ministerinsä Köpenhaminassa, Hra Oskar Anton Herman Ewerlöfin;

jotka siihen asianmukaisesti valtuutettuina ovat sopineet seuraavista määräyksistä:

1 artikla.

Lainvoimainen tuomio, joka jossakin sopimusvaltiossa on annettu riitaasiassa tai vahingonkorvauksesta rikosasiassa, olkoon pätevä muissakin sopimusvaltioissa.

Tuomiolla tarkoitetaan tuomioistumien päätöstä, jolla pääasia on ratkaistu.

2 artikla.

Lainvoimaisen tuomion veroiseksi katsotaan tässä sopimuksessa:

1. päätös, jolla ulosotonhaltija on Suomessa tai Ruotsissa määrännyt jonkun maksuvelvolliseksi lainhakuasiassa ja josta valitus aika on päättynyt;

Hans Majestät Konungen av Norge:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Hans Emil Huitfeldt;

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Oskar Anton Herman Ewerlöf;

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

Artikel 1.

Lagakraftägende dom, som i en av de fördragslutande staterna givits i tvistemål eller i brottmål meddelats angående skadestånd, vare gällande jämväl i de övriga staterna.

Med dom förstås domstols beslut, som innebära avgörande av huvudsaken.

Artikel 2.

Lika med lagakraftägende dom anses i denna konvention:

1. utslag, varigenom överexekutor i Finland eller Sverige efter lagsökning ålagt någon betalningsskyldighet och för vilket tiden för besvär ansökan anförande gått till ända;

Hans hátign konungur
Noregs:

Herra Hans Emil Huitfeldt, sérlegan sendiherra sinn og ráðherra með umboði í Kaupmannahöfn;

Hans hátign konungur
Svíþjóðar:

Herra Oskar Anton Herman Ewerlöf, sérlegan sendiherra sinn og ráðherra með umboði í Kaupmannahöfn;

sem, með gildu umboði, hafa komið sér saman um eftirfarandi greinar:

1. grein.

Aðfararhæfir dómur, sem gengið hafa í einhverju samningslandanna í einkamálum, skulu einnig vera bindandi í hinum rikjunum. Sama er um dóma í sakamálum að því er þeir varða bætur fyrir afleiðingar verknáðar, sem tjóni hefir valdið.

Með dómi er átt við úrlausn réttarins um kröfu þá eða réttaratriði, sem málið er um.

2. grein.

Í samningi þessum teljast jafnsettir aðfararhæfum dómum:

1) úrskurðir yfiráðfararvaldsmanns (*överexekutor*) í Finnlandi eða Svíþjóð um greiðsluskyldu í málum, þar sem krafan styðst við skuldabréf eða annað skriflegt sönnunargagn (*lagsökningsmál*), enda sé frestur til málsskots (*besvär*) liðinn:

Republikken Finnlands
President:

Republikkens overordentlige Sendemann og befullmættigede Minister i Kjøbenhavn, Hr. Onni Talas:

Hans Majestet Kongen
av Sverige:

Sin overordentlige Sendemann og befullmættigede Minister i Kjøbenhavn, Hr. Oskar Anton Herman Ewerlöf;

hvilke, behørig befullmættigede, er kommet overens om følgende artikler:

Artikkel 1.

Rettskraftige dommer som i en av de kontraherende stater er avsagt i borgerlige saker, skal ha bindende virkning også i de andre stater. Det samme gjelder dommer i straffesaker for såvidt de angår erstatning eller opreisning for skadegjørende handlinger.

Ved dom forstås rettens avgjørelse av det krav eller rettsforhold som er sakens gjenstand.

Artikkel 2.

Like med rettskraftige dommer regnes i denne konvensjon:

1. avgjørelser hvorved overeksekutor i Finnland eller Sverige i saker hvor kravet grunner sig på gjeldsbrev eller annet skriftlig bevis (*lagsökningsmål*), har pålagt betalingsplikt, når fristen for anke (*besvär*) over avgjørelsen er utløpet;

Republiken Finlands
President:

Republikens Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Onni Talas;

Hans Majestät Konungen
av Norge:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Hans Emil Huitfeldt;

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

Artikel 1.

Lagakraftäggande dom, som i en av de fördragslutande staterna givits i tvistemål eller i brottmål meddelats angående skadestånd, vare gällande jämväl i de övriga staterna.

Med dom förstås domstols beslut, som innebär avgörande av huvudsaken.

Artikel 2.

Lika med lagakraftäggande dom anses i denna konvention:

1. utslag, varigenom överexekutor i Finland eller Sverige efter lagsökning ålagt någon betalningsskyldighet och för vilket tiden för besvär anförande gått till ända;

2. Forlig, der er indgaet for en Forligskommission eller en Ret;

3. retskraftige Afgørelser, som i borgerlige Sager, enten i Dommen eller særskilt, er truffet om Erstatning for Sagsomkostninger eller om Godtgørelse til Vidner eller sagkyndige.

Artikel 3.

Udeblivelsesdom, som i Danmark, Island eller Norge er afsagt i første Instans over sagsøgte, og *tredskodom* eller anden Dom, som i Finland eller Sverige er afsagt i første Instans over en udebleven sagsøgt, skal ikke have bindende Virkning i de andre Stater, medmindre:

1. sagsøgte, da Stævningen, Forligsindkaldelsen eller Indkaldelsen til Oversekutor blev forkyndt, havde Bopæl eller anmeldt Firma i den Stat, hvor Dommen er afsagt, eller Bestyrelsen, som repræsenterede sagsøgte, havde Sæde i denne Stat, eller Forkyndelsen er sket for en Repræsentant, som sagsøgte efter Loven var forpligtet til at have i denne Stat; eller

2. der var truffet bindende Aftale om Sagens Behandling ved den Ret, som har afsagt Dommen; eller

3. Dommen angaar Erstatning eller Oprejsning for en skadegørende Handling, som er begaaet i den Stat, hvor Dommen

2. sovinto, joka on tehty sovintolautakunnassa tai tuomioistuimessa; sekä

3. lainvoimainen riitaasiassa joko tuomiossa tai oikeudenkäynnin aikana annettu päätös oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta tahi todistajain tai asiantuntijain palkkioista.

3 artikla.

Ensimmäisen oikeusasteen Tanskassa, Islannissa tai Norjassa vastaajaa vastaan antama yksipuolinen tuomio niin myös yksipuolinen tuomio tai muu Suomessa tai Ruotsissa saapuville tulematta jäänyttä vastaajaa vastaan annettu tuomio alkoon olko muussa sopimusvaltiossa pätevä, paitsi milloin:

1. vastaajalla, kun asiapantiin vireille haasteella, lainhaulla tai kutsulla sovintolautakuntaan, on ollut kotipaikka tai ilmoitettu toiminimi siinä valtiossa, jossa tuomio on annettu, tahi hallitus, jonka tuli edustaa vastaajaa, silloin on sijainnut siellä taikka tiedonanto on toimitettu asiamiehelle, jota vastaaja lain mukaan on ollut velvollinen pitämään siinä valtiossa; tai

2. sitova sopimus oli tehty asian käsittelystä siinä tuomioistuimessa, joka on tuomion antanut; taikka

3. tuomio koskee vahingonkorvausta teosta, joka on tehty siinä valtiossa, jossa tuomio on annettu, ja haaste on toimitettu vas-

2. förlikning, som ingåtts inför förlikningskommission eller domstol; samt

3. lagakraftätagande beslut, som i tvistemål, i domen eller under rättegången, meddelats angående ersättning för rättegångskostnad eller gottgörelse till vittne eller sakkunnig.

Artikel 3.

Uteblivelsesdom, som i Danmark, Island eller Norge blivt i första instans given mot svaranden, så ock tredskodom eller annan i Finland eller Sverige i första instans mot utebliven svarande given dom, vare ej i annan av staterna gällande, med mindre:

1. svaranden, vid målets anhängiggörande genom stämning, lagsökning eller inkallelse till förlikningskommission, hade hemvist eller anmald firma i den stat där domen gavs, eller styrelse, som hade att företräda svaranden, då ägde sitt säte därstädes, eller delgivningen skett med ombud, som svaranden enligt lag var pliktig att hava i den staten; eller

2. bindande överenskommelse var träffad om målets upptagande av den domstol där domen gavs; eller

3. domen angår skadestånd för gärning som begåtts i den stat där domen gavs, och svaranden under vistelse där-

2) sætt, gerð fyrir sáttanefnd eða rétti;

2. forlik som er inngátt for en forlikskommission eller en domstol;

2. förlikning, som in-gåtts inför förliknings-kommission eller dom-stol; samt

3) aðfararhæfirúrskurðir, sem feldir eru í einkamálum, annaðhvort í dómnum eða sérstaklega, um bætur fyrir málskostnað eða um þóknun til votta eða sérfróðra manna.

3. rettskraftige avgjörrelser som i borgerlige sager, enten i dommen eller særskilt, er truffet om erstatning for saksomkostninger eller om godtgjørelse til vidner eller sakkyndige.

3. lagakraftágáande beslut, som i tvistemål, i domen eller under rättegången, meddelats angående ersättning för rättegångskostnad eller gottgörelse till vittne eller sakkunnig.

3. grein.

Artikkel 3.

Artikel 3.

Útivistardómur, sem í Danmörku, Íslandi eða Noregi hefir verið feldur yfir stefndum fyrir fyrsta dómstigi og *tredskodom* eða annar dómur, sem í Finnlandi eða Svíþjóð hefir verið feldur fyrir fyrsta dómstigi gegn stefndum, sem ekki mætti, skal því aðeins vera bindandi í hinum ríkjunum, að svo standi á sem nú segir:

En uteblivelsesdom som i Danmark, Island eller Norge er avsaagt i første instans mot saksøkte, og en *tredskodom* eller annen dom som i Finnland eller Sverige er avsaagt i første instans mot en uteblitt saksøkt, skal ikke ha bindende virkning i de andre stater undtagen i følgende tilfelle:

Uteblivelsesdom, som i Danmark, Island eller Norge blivit i första instans given mot svaranden, så ock tredskodom eller annan i Finland eller Sverige i första instans mot utebliven svarande given dom, vare ej i annan av staterna gäl-lande, med mindre:

1) að stefndur hafi, þegar stefna, sáttafyrirkall, eða fyrirkall til yfir-aðfararvaldsmanns (*över-exekutor*) var birt, átt heimilisfang eða skráð firma í því ríki, þar sem dómurinn er dæmdur, eða stjórn sú, sem kemur fram fyrir stefnda, hafi þá átt heima í því ríki, eða fyrirkallið verið birt umboðsmanni, sem stefndum lögum samkvæmt var skylt að hafa í þessu ríki; eða

1. når saksøkte da stevningen, forliksinnkallelsen eller innkallelsen til overeksekutor blev forkynt, hadde bopel eller anmeldt firma i den stat hvor dommen er avsaagt, eller det styre som representerte saksøkte hadde sete i denne stat, eller forkynnelsen er foregått for en stedfortreder som saksøkte efter loven var forpliktet til å ha i denne stat;

1. svaranden, vid målets anhängiggörande genom stämning, lagsökning eller inkallelse till förlikningskommission, hade hemvist eller an-mäld firma i den stat där domen gavs, eller styrelse, som hade att företråda svaranden, då ägde sitt säte därstädes, eller delgivningen skett med ombud, som svaranden enligt lag var pliktig att hava i den staten; eller

2) að gert hafi verið óbrigðanlegt samkomulag um að málið skuli rekið fyrir þeim rétti, sem uppkvað dóminn; eða

2. når bindende avtale var truffet om behandling av saken ved den rett som har avsaagt dommen;

2. bindande överenskommelse var träffad om målets upptagande av den domstol där domen gavs; eller

3) að dómurinn sé um bætur fyrir afleiðingar verknaðar, sem tjóni hefir valdið og framinn hefir verið í því ríki, þar

3. når dommen gjelder erstatning eller opreisning for enskadegjørende handling som er foretatt i den stat hvor dommen er av-

3. domen angår skadestånd för gärning som begåtts i den stat där domen gavs, och svaranden under vistelse där-

er afsagt, og Stævningen er forkyndt for sagsøgte personlig under Ophold i denne Stat.

De samme Regler gælder om Udeblivelsesdomme, der i Ankeinstansen er afsagt over sagsøgte, forsaavidt Dommen i første Instans ligeledes var en Udeblivelsesdom.

Artikel 4.

Afgørelser og Forlig, som efter Artiklerne 1—3 har bindende Virkning udenfor den Stat, hvor Afgørelsen er truffet eller Forliget indgaaet, og som kan fuldbyrdes i denne Stat, kan kræves fuldbyrdet i de andre Stater.

Artikel 5.

Begæring om Fuldbyrdelse rettes:
i Danmark og Island til Fogden,
i Finland og Sverige til Overeksekutor,

i Norge til Namsretten.

Artikel 6.

Begæring om Fuldbyrdelse af en Afgørelse skal være ledsaget af:

1. Afgørelsen i Original eller af vedkommende Myndighed bekræftet Udskrift;

2. Bevidnelse om, at Afgørelsen er af den i Artiklerne 1 eller 2 nævnte Art, og at den er retskraftig og kan fuldbyrdes i den Stat, hvor den er truffet;

taajalle henkilökohtaisesti tiedoksi hänen oleskellessaan siellä.

Mitä tässä on sanottu sovellettakoon myös tuomioon, minkä jonkin sopimusvaltion ylempi oikeus on antanut vastaajaa vastaan, joka on jäänyt niin sinne kuin alempaan oikeusasteeseen saapumatta.

4 artikla.

Päätös tai sovinto, joka 1—3 artiklan mukaan on pätevä sen valtion ulkopuolella, missä päätös on annettu tai sovinto tehty, ja joka on täytäntöönpanokelpoinen siinä valtiossa, on pyydetäessä pantava täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa.

5 artikla.

Täytäntöönpanoa on pyydetävä:
Tanskassa ja Islannissa voudilta;
Suomessa ja Ruotsissa ulosotonhaltijalta; sekä

Norjassa ulosotto-oikeudelta.

6 artikla.

Päätöksen täytäntöönpanoa pyydetäessä on hakemukseen liitettävä:

1. päätös alkuperäisenä tai asianomaisen viranomaisen oikeaksi todistamana jäljennöksenä;

2. todistus siitä, että päätös on saanut lainvoiman, on senlaatuinen kuin 1 tai 2 artiklassa sanotaan ja täytäntöönpanokelpoinen siinä valtiossa, jossa se on annettu; sekä

städes personligen fått del av stämningen.

Vad nu är sagt gälla ock i fråga om dom som i någon av staterna blivit av högre rätt meddelad mot svarande, som utblivit såväl där som i första instans.

Artikel 4.

Beslut eller förlikning, som enligt artiklarna 1—3 äger giltighet utanför den stat, där beslutet gavs eller förlikningen ingicks, och varå verkställighet kan vinnas i den staten, skall på begäran verkställas i annan fördragslutande stat.

Artikel 5.

Ansökan om verkställighet göres:
i Danmark och Island hos fogden;
i Finland och Sverige hos överexekutor; samt

i Norge hos namsretten.

Artikel 6.

Vid ansökan om verkställighet av beslut skall fogas:

1. beslutet i huvudskrift eller av vederbörande myndighet styrkt avskrift;

2. bevis att beslutet äger laga kraft och är av sådan beskaffenhet som sägs i artikel 1 eller 2, samt att verkställighet kan ske i den stat där beslutet gavs; samt

sem dómurinn var dæmdur, enda sé stefna birt stefnda sjálfum, meðan hann dvelur í því ríki.

Sama er um útivistardóm, sem á herra dómsstigi er feldur gegn stefnda, ef dómurinn hefir og verið útivistardómur á fyrsta dómsstigi.

sagt, og stevningin er forkynt for saksøkte personlig under ophold i denne stat.

De samme regler gjelder om uteblivelsesdommer som i ankeinstansene er avsagt mot saksøkte, når dommen også i første instans var en uteblivelsesdom.

städes personligen fått del av stämningen.

Vad nu är sagt gälla ock i fråga om dom som i någon av staterna blivit av högre rätt meddelad mot svarande, som uteblivit såväl där som i första instans.

4. grein.

Krefjast má, að dómum, úrskurðum og sættargerðum, sem samkvæmt 1. — 3. gr. eru bindandi utan þess ríkis, þar sem dómurinn eða úrskurðurinn er feldur eða sættin gerð, og hægt er að fullnægja í því ríki, verði fullnægt í hinum rikjunum.

5. grein.

Beiðni um aðför á að senda:

- í Danmörku og á Íslandi fögeta,
- í Finnlandi og Svíþjóð yfiraðfararvaldsmanni (överexekutor), og
- í Noregi aðfarardómstól (namsretten).

6. grein.

Beiðni um aðför eftir dómi eða úrskurði skal fylgja:

- 1) dómurinn eða úrskurðurinn í frumriti eða útskrift staðfestri af hlutaðeigandi yfirvaldi;
- 2) vottorð um að dómurinn eða úrskurðurinn sé þess eðlis, sem segir í 1. eða 2. grein, og að hann sé aðfararhæfur og megi fullnægja honum í því ríki, þar sem hann er uppkveðinn;

Artikkel 4.

Avgjørelser og forlik som efter artiklene 1—3 har bindende virkning utenfor den stat hvor avgjørelsen er truffet eller forliket sluttet, og som kan fullbyrdes i denne stat, kan kreves fullbyrdet i de andre stater.

Artikkel 5.

Begjæring om fyllbyrdelse rettes:

- i Danmark og Island til fogden;
- Finnland og Sverige til overeksekutor;
- i Norge til namsretten.

Artikkel 6.

Begjæring om fullbyrdelse av en avgjørelse skal være ledsaget av:

1. avgjørelsen i original eller i utskrift bekreftet av vedkommende myndighet;
2. bevidnelse om at avgjørelsen er av den art som er nevnt i artikkel 1 eller 2, og at den er rettskraftig og kan fullbyrdes i den stat hvor den er truffet;

Artikel 4.

Beslut eller förlikning, som enligt artiklarna 1—3 äger giltighet utanför den stat, där beslutet gavs eller förlikningen ingicks, och vara verkställighet kan vinnas i den staten, skall på begäran verkställas i annan fördragslutande stat.

Artikel 5.

Ansökan om verkställighet göres:

- i Danmark och Island hos fogden;
- i Finland och Sverige hos överexekutor; samt
- i Norge hos namsretten.

Artikel 6.

Vid ansökan om verkställighet av beslut skall fogas:

1. beslutet i huvudskrift eller av vederbörande myndighet styrkt avskrift;
2. bevis att beslutet äger laga kraft och är av sådan beskaffenhet som sägs i artikel 1 eller 2, samt att verkställighet kan ske i den stat där beslutet gavs; samt

3. ved Dom af den i Artikel 3 omhandlede Art Bevidnelse, hvoraf fremgaar, at Dommen har Virkning efter nævnte Artikel.

Begæring om Fuldbyr-delse af et Forlig skal være ledsaget af Forliget i en af vedkommende Myn-dighed bekræftet Udskrift og af Bevidnelse om, at Forliget er indgaaet for en Forligskommission eller en Ret og kan fuldbyr-des i den Stat, hvor det er indgaaet.

Skriftstykker, som er affattet paa Finsk eller Islandsk, skal være ledsaget af bekræftet Oversættelse til Dansk, Norsk eller Svensk.

Artikel 7.

De Bevidnelser, som nævnes i Artikel 6, udfærdiges:

i Danmark, Finland og Island af Justitsministeriet,
i Norge af Justisdepartementet,
i Sverige af en Lensstyrelse.

Artikel 8.

Beslutning om, hvorvidt Fuldbyrkelse skal iværksættes i Henhold til denne Konvention, træffes, uden at Modparten høres. Dog kan der under særlige Omstændigheder gives ham Adgang til at udtale sig.

Artikel 9.

Fuldbyrkelsen iværk-sættes i hver Stat efter der gældende Lov uden Hensyn til, hvad Afgø-

3 milloin on kysymys tuomiosta, jota 3 artiklasa tarkoitetaan, todistus, josta selviää, että tuomio on pätevä sanotun artiklan mukaan.

Sovinnon täytäntöönpanoa pyydettyessä on hakemukseen liitettävä asianomaisen viranomaisen oikeaksi todistama jäljennös sovinnosta sekä todistus siitä, että sovinto on tehty sovintolautakunnassa tai tuomioistuintessa ja on täytäntöönpanokelpoinen siinä valtiossa, missä se on tehty.

Asiakirjaan, joka on suomen- tai islanninkielinen, tulee olla liitettynä oikeaksi todistettu norjan-, ruotsintai tanskan-kielinen käännös.

7 artikla.

Todistukset, joista 6 artiklassa puhutaan antaa:

Tanskassa, Suomessa ja Islannissa oikeusministeriö,

Norjassa oikeusdepartementti ja

Ruotsissa lääninhallitus.

8 artikla.

Päätös siitä, onko täytäntöönpano tämän sopimuksen mukaan myönnettävä, tehdään vastapuolta kuulematta; kuitenkin voidaan hänelle varata tilaisuus lausuman antamiseen, milloin siihen on erityisiä syitä.

9 artikla.

Täytäntöönpano tapahtuu jokaisessa valtiossa siellä voimassa olevan lain mukaan, ottamatta huo-

3. där fråga är om dom som avses i artikel 3, bevis som utmärker att domen enligt nämnda artikel är gällande.

Sökes verkställighet av förlikning, skall vid ansökningen fogas av vederbörande myndighet styrkt avskrift av förlikningen, ävensom bevis att förlikningen är ingången inför förlikningskommission eller domstol och kan verkställas i den stat där den träffats.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 7.

Bevis, som i artikel 6 sägs, utfärdas:

i Danmark, Finland och Island av justitieministeriet;

i Norge av justisdepartementet; samt

i Sverige av länsstyrelse.

Artikel 8.

Beslut, huruvida verkställighet skall meddelas enligt denna konvention, fattas utan motpartens hörande; dock må tillfälle till yttrande beredas honom, när särskilda skäl därtill äro.

Artikel 9.

Verkställighet sker i envar stat enligt där gällande lag; och skall förtyvad beslutet eller för-

3) dómi, sem um ræðir í 3. grein, vottorð er sýni, að dómurinn hafi gildi samkvæmt þeirri grein.

Beiðni um fullnægju sættar skal fylgja útskrift af sættargerðinni, staðfest af hlutadeigandi yfirvaldi, svo og vottorð um, að sættin sé gerð fyrir sáttanefnd eða rétti og að henni megi fullnægja í því ríki, þar sem hún var gerð.

Skjölum, sem rituð eru á finsku eða íslensku, skal fylgja staðfest þýðing á dönsku, norsku eða sænsku.

7. grein.

Vottorð þau, sem getur um í 6. gr., gefa:

í Danmörku, Finnlandi, Íslandi og Noregi, dómsmálaráðuneytið,

í Svíþjóð fylkisstjórn (länsstyrelse).

8. grein.

Ákvöðun um, hvort framkvæma skuli fullnægjusamkvæmt þessum samningi, er tekin án þess að gagnaðili sé til kvaddur; þegar sérstaklega stendur á, má þó gefa honum tækifæri til að bera fram ástæður sínar.

9. grein.

Aðför fer í hverju ríki fram samkvæmt þar gildandi lögum án tillits til þess, sem dómurinn,

3. når det gjelder en dom som nevnt i artikkel 3, bevidnelse som viser at dommen har virkning efter denne artikkel.

Begjæring om fullbyrdelse av et forlik skal være ledsaget av forliket i utskrift, bekreftet av vedkommende myndighet, og bevidnelse om at forliket er inngått for en forlikskommissjon eller en domstol og kan fullbyrdes i den stat hvor det er sluttet.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av en bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk.

Artikkel 7.

De bevidnelser som nevnes i artikkel 6, utferdiges:

í Danmark, Finnland og Island av Justitsministeriet;

í Norge av Justisdepartementet;

í Sverige av en länsstyrelse.

Artikkel 8.

Beslutning om hvorvidt fullbyrdelse skal iverksettes i henhold til denne konvensjon, treffes uten at motparten høres. Dog kan der under særlige omstendigheter gis ham adgang til å uttale sig.

Artikkel 9.

Fullbyrdelsen iverksettes i hver stat efter der gjeldende lov uten hensyn til hvad avgjørelsen eller

3. där fråga är om dom som avses i artikel 3, bevis som utmärker att domen enligt nämnda artikel är gällande.

Sökes verkställighet av förlikning, skall vid ansökningen fogas av vederbörande myndighet styrkt avskrift av förlikningen, ävensom bevis att förlikningen är ingången inför förlikningskommission eller domstol och kan verkställas i den stat där den träffats.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 7.

Bevis, som i artikel 6 sägs, utfärdas:

í Danmark, Finland och Island av justitieministeriet;

í Norge av justisdepartementet; samt

í Sverige av länsstyrelse.

Artikel 8.

Beslut, huruvida verkställighet skall meddelas enligt denna konvention, fattas utan motpartens hörande; dock må tillfälle till yttrande beredas honom, när särskilda skäl därtill äro.

Artikel 9.

Verkställighet sker i envar stat enligt där gällande lag; och skall förtyvad beslutet eller för-

relsen eller Forliget maatte indeholde om Tvangsmidler.

mioon, mitä päätöksessä tai sovinnossa ehkä on pakkokeinoista mainittu.

likningen må innehålla om tvångsmedel ej vinna tillämpning.

Artikel 10.

Bestemmelserne i denne Konvention om den bindende Virkning af Domme gør ingen Forandring i Artikel 22 i Konventionen af 6. Februar 1931 indeholdende international-privatrethlige Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal og medfører ikke, at der tillægges Afgørelsen af en Sag af saadan Art Gyldighed i andre Tilfælde end der bestemt. Fuldbyrrelse af judicielle Afgørelser, som har Gyldighed efter nævnte Artikel, kan kræves efter Artiklerne 4—9 i denne Konvention.

Er der i Danmark, Island eller Norge afsagt en Dom, som gør Anvendelse af Lovgivningen om Ægtefællers Formueforhold, skal denne Konvention ikke anvendes paa Dommen i Finland eller Sverige, saafremt Tvisten der skulde have været bedømt efter Landets ældre Ægteskabslovgivning.

Denne Konvention omfatter ikke Afgørelser og Forlig angaaende familieretlig Underholdspligt og gør ingen Forandring i Konventionen af 10. Februar 1931 angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag.

Ej heller gør Konventionen nogen Forandring i de Bestemmelser, som indeholdes i andre Konventioner om Gyldighe-

10 artikla.

Tämän sopimuksen tuomion pätevyttä koskevat määräykset eivät muuta helmikuun 6 päivänä 1931 tehdyn, avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälisyksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävän sopimuksen 22 artiklaa eivätkä tee sellaisessa asiassa annettua tuomiota päteväksi muissa tapauksissa kuin sanotussa artiklassa on mainittu. Tuomio, joka on pätevä mainitun artiklan mukaan, pantakoon täytäntöön tämän sopimuksen 4—9 artiklan mukaisesti.

Jos Islannissa, Norjassa tai Tanskassa on annettu tuomio, jossa sovelletaan aviopuolisoiden varallisuussuhteita koskevaa lainsäädäntöä, ie tätä sopimusta ole tuomioon sovellettava Suomessa eikä Ruotsissa, jos kysymyksessä oleva riita-asia siellä olisi ollut ratkaistava maan aikaisemman avioliittolainsäädännön mukaan.

Tämä sopimus ei koske perheoikeudellisesta elatusvelvollisuudesta annettua päätöstä eikä siitä tehtyä sovintoa eikä muuta elatusavun perimisestä pakkotoimin helmikuun 10 päivänä 1931 tehtyä sopimusta.

Tämä sopimus ei myöskään muuta muihin sopimuksiin tuomion tai muun päätöksen pätevydestä tai täytäntöönpa-

Artikel 10.

Vad i denna konvention stadgas om giltighet av dom innebär ej ändring i artikel 22 i konventionen den 6 februari 1931 innehållande internationellt privatrettsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap och föranleder ej, att dom i så beskaffat mål som där avses varder gällande i andra fall än i samma artikel omförmälas. Verkställighet av dom, som äger giltighet jämlikt nämnda artikel, må äga rum enligt artiklarna 4—9 i denna konvention.

Har i Danmark, Island eller Norge meddelats dom, som innefattar tillämpning av lagstiftningen om makars förmögenhetsförhållanden, skall denna konvention ej å domen tillämpas i Finland eller Sverige, såframt tvisten där skolat bedömas enligt landets äldre äktenskapslagstiftning.

Denna konvention gäller ej beslut eller förlikning angående familjerättslig underhållsplikt och medför ej ändring i konventionen den 10 februari 1931 angående indrivning av underhållsbidrag.

Ej heller innebär konventionen ändring i de föreskrifter, som i andra konventioner äro givna om giltighet eller verk-

úrskurðurinn eða sættin kann að kveða á um þvingunarráðstafanir.

forlíket mätte inneholde om tvangsmidler.

likningen må innehålla om tvångsmedel ej vinna tillämpning.

10. grein.

Ákvæðini þessum samningi um réttargildi dóma breyta að engu leyti 22. gr. í samningi frá 6. febrúar 1931, er hefir að geyma alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, og leiða ekki af sér, að dómar eða úrskurðir um slík mál fái gildi í öðrum tilfellum, en þar er ákveðið. Fullnægjudómsúrskurða, sem gildi hafa samkvæmt nefndri grein, má krefjast samkvæmt 4.—9. grein þessa samnings.

Nú hefir í Danmörku, á Íslandi eða í Noregi verið dæmdur dómur, þar sem beitt er ákvæðum löggjafarinnar um fjármál hjóna, og skal þá samningur þessi ekki ná til dómsins í Finnlandi eða Svíþjóð, ef þar hefir átt að gera út um deiluatríðið samkvæmt eldri hjúskaparlöggjöf landsins.

Samningur þessi nær ekki til dóma úrskurða né sátta um meðlagskyldu í sífjamálum og breytir að engu leyti samningnum frá 10. febrúar 1931 um innheimtu meðlaga.

Samningur þessi breytir ekki heldur í neinu ákvæðum þeim, sem eru í öðrum samningum, um fullnægju dóma og

Artikkel 10.

Bestemmelsene i denne konvensjon om den bindende virkning av dommer gjør ingen forandring i artikkel 22 i konvensjonen av 6 februar 1931, inneholdende internasjonalt-privatretslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål, og medfører ikke at avgjørelsen i en sak av sådan art tillegges gyldighet i andre tilfelle enn der bestemt. Fullbyrdelse av judicielle avgjørelser som har gyldighet efter nevnte artikkel, kan kreves efter artiklene 4—9 i denne konvensjon.

Er der i Danmark, Island eller Norge avsaft en dom som gjør anvendelse av lovgivningen om ektefellers formuesforhold skal denne konvensjon ikke anvendes på dommen i Finnland eller Sverige såfremt tvisten der skulde ha været bedømt efter landets eldre ekteskapslovgivning.

Denne konvensjon omfatter ikke avgjørelser og forlik om familierettslig underholdsplikt og gjør ingen forandring i konvensjonen av 10 februar 1931 angående inndrivning av underholdsbidrag.

Heller ikke gjør konvensjonen nogen forandring i de bestemmelser som inneholdes i andre konvensjoner om gyldig-

Artikel 10.

Vad i denna konvention stadgas om giltighet av dom innebär ej ändring i artikel 22 i konventionen den 6 februari 1931 innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap och föranleder ej, att dom i så beskaffat mål som där avses varder gällande i andra fall än i samma artikel omförmålas. Verkställighet av dom, som äger giltighet jämlikt nämnda artikel, må äga rum enligt artiklarna 4—9 i denna konvention.

Har i Danmark, Island eller Norge meddelats dom, som innefattar tillämpning av lagstiftningen om makars förmögenhetsförhållanden, skall denna konvention ej å domen tillämpas i Finland eller Sverige, såframt tvisten där skolat bedömas enligt landets äldre äktenskapslagstiftning.

Denna konvention gäller ej beslut eller förlikning angående familjerättslig underhållsplikt och medför ej ändring i konventionen den 10 februari 1931 angående inndrivning av underhållsbidrag.

Ej heller innebär konventionen ändring i de föreskrifter, som i andra konventioner äro givna om giltighet eller verk-

den eller Fuldbgyrdelsen af Domme og andre Afgørelser.

nosta otettuja määräyk-
siä.

ställighet av dom eller
annat beslut.

Artikel 11.

Denne Konvention kommer ikke til Anvendelse paa Afgørelser og Forlig vedrørende:

1. Slægtskab, Arveret, Arvingers Ansvar for Gæld, Dødsboskifte, Konkursbehandling, Tvangsakkord udenfor Konkurs eller Afkræftelse i Tilfælde af Konkurs;

2. Ejendomsret eller anden Ret over fast Ejendom i en af de andre Stater, Forpligtelse til at træffe Dispositioner med Hensyn til saadanne Rettigheder eller Følgerne af Misligholdelse af Forpligtelsen;

3. Skatter eller Afgifter til Stat eller Kommune eller andre offentligretlige Forhold, selvom Afgørelsen maatte være truffet i de for borgerlige Sager gældende Former.

Paa Afgørelser, der er truffet af de særlige Domstole for Arbejdstvistigheder, finder Konventionen ikke Anvendelse.

Artikel 12.

Konventionen medfører ikke Forpligtelse til at an-

11 artikla.

Tätä sopimusta ei sovelleta päätökseen eikä sovintoon, joka koskee:

1. syntyperää, perintöön tai testamenttiin perustuvaa oikeutta, kuolinpesän selvitystä tai jakoa tahi vastuuta vainajan veloista, velallisen asettamista konkurssiin, julkisen akordineuvottelun aloittamista konkursista, muita konkurssituomarin tai -tuomioistuinten harkinnasta riippuvia kysymyksiä tahi konkurssista aiheutuvaa oikeustoimen tai muun toimenpiteen pätemättömyyttä;

2. omistus- tai muuta oikeutta toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään omaisuuteen tahi velvollisuutta ryhtyä sellaista oikeutta koskevaan toimeen tai tällaisen velvollisuuden täyttämättä jättämisestä aiheutuvia seuraamuksia;

3. veroa tai muuta valtiolle tahi kunnalle menevää maksua taikka muuta julkisoikeudellista kysymystä, vaikka asia olisikin käsitelty riitaasioista säädettyssä järjestyksessä.

Päätöksiin, jotka työriitaisuuksia käsittelevä erikoistuomioistuin on antanut, ei tätä sopimusta sovelleta.

12 artikla.

Tämä sopimus ei velvoita tunnustamaan eikä

Artikel 11.

Denna konvention har ej avseende å beslut eller förlikning som gäller:

1. börd, rätt på grund av arv eller testamente, boutredning eller skifte efter död man eller ansvarighet för den dödes gäld, gäldenärs försättande i konkurs, inledande av offentlig ackordsförhandling utan konkurs, andra på konkursdomares eller konkursdomstols prövning beroende frågor eller rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet på grund av inträffad konkurs;

2. äganderätt eller annan rätt till fast egendom i främmande fördragsslutande stat eller skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller påföljd av sådan skyldighets åsidosättande;

3. skatt eller annan avgift till stat eller kommun eller annan fråga av offentligrättslig art, ändå att saken behandlats i den för tvistemål stadgade ordning.

A beslut, som meddelats av särskild domstol för arbetstvister, har konventionen ej avseende.

Artikel 12.

Konventionen medför ej förpliktelse att erkänna

annara úrskurða.

heten eller fullbyrdelsen av dommer og andre avgjørelser.

ställighet av dom eller annat beslut.

11. grein.

Samningur þessi nær ekki til dóma, úrskurða né sætta um:

1) frændsemi, erfðarétt, ábyrgð erfingja á skuldum, skifti dánarbúa, meðferð þrotabúa, nauðasamninga án gjaldþrotaskifta, eða riftingu réttargernings við gjaldþrot;

2) eignarrétt eða annan rétt yfir fasteign í einhverju hinna ríkjanna, skyldu til að gera ráðstafanir um slík réttindi eða afleiðingar af vanrækslu skyldunnar;

3) skatta og gjöld til ríkis eða sveitar- eða bæjarfélags eða önnur mál opinbers réttar, jafnvel þótt dómurinn eða úrskurðurinn hafi verið kveðinn upp í sama formi, sem venja er um einkamál.

Samningurinn nær ekki til úrskurða, sem felt hafa sérstakir dómstólar í atvinnudeilum.

12. grein.

Af samningnum leiðir ekki skylda til að viður-

Artikkel 11.

Denne konvensjon kommer ikke til anvendelse på avgjørelser og forlik som gjelder:

1. slektskap, arverett, arvingers ansvar for gjeld, dødsboskifte, konkursbehandling, offentlig akkordforhandling eller omstøtelse eller tilsidesettelse av rettsstiftelser på grunn av konkurs;

2. eiendomsrett eller annen rett over fast eiendom i en av de andre stater, forpliktelse til å treffe nogen forføining med hensyn til sådanne rettigheter eller følgene av at forpliktelsen ikke oppfylles;

3. skatter eller avgifter til stat eller kommune eller andre offentligrettslige forhold, selv om avgjørelsen er truffet i de former som gjelder for borgerlige saker.

På avgjørelser som er truffet av de særlige domstoler for arbeidstvister får konvensjonen ikke anvendelse.

Artikkel 12.

Konvensjonen medfører ikke forpliktelse til

Artikel 11.

Denna konvention har ej avseende å beslut eller förlikning som gäller:

1. börd, rätt på grund av arv eller testamente, boutredning eller skifte efter död man eller ansvarighet för den dödes gäld, gäldenärs försättande i konkurs, inledande av offentlig ackordsförhandling utan konkurs, andra på konkursdomares eller konkursdomstols prövning beroende frågor eller rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet på grund av inträffad konkurs;

2. äganderätt eller annan rätt till fast egendom i främmande fördragsslutande stat eller skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller påföljd av sådan skyldighets åsidosättande;

3. skatt eller annan avgift till stat eller kommun eller annan fråga av offentligrättslig art, ändå att saken behandlats i den för tvistemål stadgade ordning.

Å beslut, som meddelats av särskild domstol för arbetstvister, har konventionen ej avseende.

Artikel 12.

Konventionen medför ej förpliktelse att erkänna

erkende eller fuldbyrde en Afgørelse eller et Forlig, naar dette aabenbart vilde være uforeneligt med Landets Retsorden.

Artikel 13.

Konventionen kommer ikke til Anvendelse paa Afgørelser, som er truffet, eller Forlig, som er indgaaet for Konventionens Ikrafttræden.

Artikel 14.

Konventionen skal ratificeres, og Ratifikationsdokumenterne skal deponeres i det danske Udenrigsministeriums Arkiv, saa snart ske kan.

Konventionen træder i Kraft mellem de ratificerende Stater den 1. Januar eller den 1. Juli, der indtræder, naar tre Maaneder er forløbet, efter at mindst tre af Staterne har deponeret deres Ratifikationsdokumenter. I Forhold til senere ratificerende Stater træder Konventionen i Kraft den 1. Januar eller den 1. Juli, der indtræder, naar tre Maaneder er forløbet efter Deponeringen af Ratifikationsdokumentet.

Enhver af Staterne kan i Forhold til hver af de andre opsiges Konventionen med en Frist af eet Aar til Ophør en 1. Januar eller en 1. Juli.

Til Bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet

panemaan täytäntöön päätöstä tai sovintoa, milloin tunnustaminen tai täytäntöönpano ilmeisesti olisi maan oikeusjärjestykseen soveltumatonta.

13 artikla.

Tätä sopimusta ei ole sovellettava päätöksiin, jotka on annettu, eikä sovintoihin, jotka on tehty ennen sen voimaan tuloa.

14 artikla.

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Tanskan ulkoasiainministeriön arkistoon niin pian kuin tämä voi tapahtua.

Sopimus tulee voimaan ratifioineiden valtioiden kesken sen tammi- tai heinäkuun 1 päivänä, joka lähinnä seuraa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ratifioimiskirjat on kolmen valtion puolesta talletettu. Myöhemmin ratifioineen valtion suhteen sopimus tulee voimaan sen tammi- tai heinäkuun 1 päivänä, joka lähinnä seuraa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ratifioimiskirja on sen valtion puolesta talletettu.

Jokainen sopimusvaltio voi jokaisen muun sopimusvaltion suhteen sanoa irti sopimuksen, joka silloin lakkaa olemasta voimassa sen tammi- tai heinäkuun 1 päivän alusta lukien, joka lähinnä seuraa vuoden kuluttua siitä, kun irtisanominen tapahtui.

Tämän vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämänso-

eller verkställa beslut eller förlikning, där detta uppenbarligen vore oförenligt med landets rättsordning.

Artikel 13.

Konventionen skall ej äga tillämpning å beslut som meddelats eller förlikning som ingåtts före konventionens ikraftträdande.

Artikel 14.

Konventionen skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola deponeras i danska utrikesministeriets arkiv så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft mellan de ratificerande staterna den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingarna för tre av staterna deponerats. I förhållande till stat som sedermera ratificerat träder konventionen i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingen för den staten deponerades.

Envar av staterna kan i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter ett år sedan uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige undertecknat

kenna eða fullnægja dómi, úrskurði eða sætt, þegar augljóst er, að það mundi vera ósamrýmanlegt réttarskipulagi landsins.

13. grein.

Samningurinn nær ekki til dóma né úrskurða, sem upp hafa verið kveðnir, né sætta, sem gerðar hafa verið, áður en samningurinn gekk í gildi.

14. grein.

Samning þennan skal fullgilda og skal fullgildingarskjölunum komið fyrir til geymslu í skjalasafni utanríkisráðuneytisins danska, svo fljótt sem auðið er.

Milli þeirra ríkja, er þá hafa fullgilt samninginn, gengur hann í gildi hinn 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að þrír mánuðir eru liðnir frá því, er fullgildingarskjölum að minsta kosti þriggja ríkjanna hefir verið komið fyrir til geymslu. Gagnvart ríkjum, er síðar fullgilda, gengur samningurinn í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að þrír mánuðir eru liðnir frá því að fullgildingarskjölinu var komið fyrir til geymslu.

Sérhvert ríkjanna getur sagt samningnum upp gangvart sérhverju hinna ríkjanna með 1 árs uppsagnarfresti, svo að hann gangi úr gildi 1. janúar eða 1. júlí.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan.

á anerkjenne eller fullbyrde en avgjørelse eller et forlik når dette åpenbart vilde være uforenelig med landets rettsorden.

Artikkel 13.

Konvensjonen kommer ikke til anvendelse på avgjørelser som er truffet eller forlik som er sluttet før konvensjonens ikrafttreden.

Artikkel 14.

Konvensjonen skal ratificeres, og ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det danske Utenriksministeriums arkiv så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft mellem de ratificerende stater den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet efterat minst tre av statene har deponert sine ratifikasjonsdokumenter. I forhold til senere ratificerende stater trer konvensjonen i kraft den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet fra deponeringen av ratifikationsdokumentet.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de andre si op konvensjonen med en frist av ett år til ophør den påfølgende 1 januar eller 1 juli.

Til bekreftelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet

eller verkställa beslut eller förlikning, där detta uppenbarligen vore oförenligt med landets rättsordning.

Artikel 13.

Konventionen skall ej äga tillämpning å beslut som meddelats eller förlikning som ingåtts före konventionens ikraftträdande.

Artikel 14.

Konventionen skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola deponeras i danska utrikesministeriets arkiv så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft mellan de ratificerande staterna den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingarna för tre av staterna deponerats. I förhållande till stat som sedermera ratificerat träder konventionen i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingen för den staten deponeras.

Envar av staterna kan i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter ett år sedan uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige undertecknat

nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i København i et Eksempplar paa hvert af følgende Sprog: Dansk, Finsk, Islandsk, Norsk og Svensk, og for det svenske Sprogs Vedkommende i to Tekster, en for Finland og en for Sverige, den 16. Marts 1932.

pimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Allekirjoitettu Köpenhaminassa yhtenä suomen-, tanskan-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, ruotsinkielisen tekstin käsittäessä kaksi eri tekstiä, toisen Suomea ja toisen Ruotsia varten, maaliskuun 16. päivänä 1932.

denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Köpenhamn, i ett exemplar på finska, danska, isländska, norska och svenska språken, och försåvitt angår svenska språket i två texter, en för Finland och en för Sverige, den 16 mars 1932.

P. MUNCH.
(L. S.)

ONNI TALAS.
(L. S.)

an og sett undir hann innsigli sín.

Gert í Kaupmannahöfn í einu eintaki á íslensku, dönsku, finsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland og öðrum fyrir Svíþjóð, þann 16. marts 1932.

nærværende konvensjon og forsynt den med sine segl.

Utfærdiget i Kjöbenhavn i ett eksemplar på hvert av følgende sprog: norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, og for det svenske sprogs vedkommende i to tekster, en for Finnland og en for Sverige, den 16 marts 1932.

denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Köpenhamn, i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, och försåvitt angår svenska språket i två texter, en för Sverige och en för Finland, den 16 mars 1932.

SVEINN BJÖRNSSON.
(L. S.)

EMIL HUITFELDT.
(L. S.)

Under förbehåll om ratifikation av Kungl. Maj:t med Riksdagens samtycke.

O. EWERLÖF.
(L. S.)

F ö r s l a g

till

Lag om erkännande och verkställighet av dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Lagakraftätagande dom, som i Danmark, Finland, Island eller Norge givits i tvistemål eller i brottmål meddelats angående skadestånd, vare gällande jämväl här i riket.

Med dom förstås i denna lag domstols beslut, som innebär avgörande av huvudsaken.

2 §.

Lika med lagakraftätagande dom anses i denna lag:

1. utslag, varigenom överexekutor i Finland efter lagsökning ålagt någon betalningsskyldighet och för vilket tiden för besvär ansökt gått till ända;
2. förlikning, som ingåtts inför förlikningskommission eller domstol; samt
3. lagakraftätagande beslut, som i tvistemål, i domen eller under rättegången, meddelats angående ersättning för rättegångskostnad eller gottgörelse till vittne eller sakkunnig.

3 §.

Dom, som, på grund av svarandens utevaro, mot honom givits av domstol i första instans i Danmark, Island eller Norge, så ock tredskodom eller annan dom, som blivit av underrätt eller överexekutor i Finland given mot svarande, som ej avgivit svaromål, vare ej gällande, med mindre:

1. svaranden, vid målets anhängiggörande genom stämning, lagsökning eller inkallelse till förlikningskommission, hade hemvist eller anmälld firma i den stat, där domen gavs, eller styrelse, som hade att företräda svaranden, då ägde sitt säte därstädes, eller delgivningen skett med ombud, som svaranden enligt lag var pliktig att hava i den staten; eller
2. bindande överenskommelse var träffad om målets upptagande av den domstol, där domen gavs; eller
3. domen angår skadestånd för gärning, som begåtts i den stat, där domen gavs, och svaranden under vistelse därstädes personligen fått del av stämningen.

Vad nu är sagt gälle ock i fråga om dom, som i någon av förenämnda fyra stater blivit av högre rätt meddelad mot svarande, som uteblivit såväl där som i första instans.

4 §.

Beslut eller förlikning, som enligt 1—3 §§ äger giltighet här i riket och vara verkställighet kan vinnas i den stat, där beslutet gavs eller förlikningen ingicks, skall på begäran här verkställas.

5 §.

Ansökan om verkställighet göres hos överexekutor.

6 §.

Vid ansökan om verkställighet av beslut skall fogas:

1. beslutet i huvudskrift eller av vederbörande myndighet styrkt avskrift;
2. bevis att beslutet äger laga kraft och är av sådan beskaffenhet som sägs i 1 eller 2 §, samt att verkställighet kan ske i den stat, där beslutet gavs; samt
3. där fråga är om dom, som avses i 3 §, bevis som utmärker, att domen enligt nämnda paragraf är gällande.

Sökes verkställighet av förlikning, skall vid ansökningen fogas av behörig myndighet styrkt avskrift av förlikningen, ävensom bevis att förlikningen är ingången inför förlikningskommission eller domstol och kan verkställas i den stat, där den träffats.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

7 §.

Bevis, som i 6 § sägs, skall vara utfärdat:
i Danmark, Finland och Island av justitieministeriet; samt
i Norge av justisdepartementet.

8 §.

Överexekutor företage ansökningen till prövning utan motpartens hörande; dock må tillfälle till yttrande beredas honom, när särskilda skäl därtill äro.

9 §.

Varder ansökningen av överexekutor bifallen, gälle i avseende å verkställigheten vad om svensk domstols lagakraftätagande dom är stadgat; och skall förty vad beslutet eller förlikningen må innehålla om tvångsmedel ej vinna tillämpning.

10 §.

Denna lag har ej avseende å:

1. dom i mål angående boskillnad, hemskillnad, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, adoptivförhållandes stiftande eller hävande, omyndighetsförkla-

ring eller sådan förklarings hävande, eller dom som, i samband med hemskillnad, äktenskapsskillnad eller äktenskaps återgång, givits om bodelning mellan makarna, skadestånd eller vårdnaden om barnen eller ock senare, i särskilt mål, givits i fråga, som sist är sagd; dock att vad i 4—9 §§ stadgas om verkställighet skall äga tillämpning å domen, därest denna enligt vad särskilt är stadgat skall gälla här i riket;

2. dom, som meddelats i Danmark, Island eller Norge och innefattar tillämpning av lagstiftningen om makars förmögenhetsförhållanden, såframt tvisten här i riket skolat bedömas enligt lagstiftning, som gällde före nya giftermålsbalkens ikraftträdande;

3. beslut eller förlikning angående familjerättslig underhållsplikt;

4. beslut eller förlikning, som gäller börd, rätt på grund av arv eller testamente, boutredning eller skifte efter död man eller ansvarighet för den dödes gäld, gäldenärs försättande i konkurs, inledande av offentlig ackordsförhandling utan konkurs, andra på konkursdomares eller konkursdomstols prövning beroende frågor eller rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet på grund av inträffad konkurs;

5. beslut eller förlikning i fråga om äganderätt eller annan rätt till fast egendom i annan stat än den, där domen eller förlikningen tillkom, eller om skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller om påföljd av sådan skyldighets åsidosättande;

6. beslut rörande skatt eller annan avgift till stat eller kommun eller annan fråga av offentligrättslig art, ändå att saken behandlats i den för tvistemål stadgade ordning.

Å beslut, som meddelats av särskild domstol för arbetstvister, har denna lag ej avseende.

11 §.

Denna lag medför ej förpliktelse att erkänna eller verkställa beslut eller förlikning, där detta uppenbarligen vore oförenligt med rättsordningen här i riket.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall ej äga tillämpning å beslut som meddelats eller förlikning som ingåtts före nämnda dag.

Genom denna lag upphäves förordningen den 15 juni 1861 om verkställighet i Sverige av domar och utslag, meddelade av domstol i konungariket Danmark; dock att nämnda förordning fortfarande skall äga tillämpning å beslut som meddelats eller förlikning som ingåtts före lagens ikraftträdande. I vad eljest är stadgat om giltighet eller verkställighet i vissa fall av utländsk domstols beslut göres ej ändring genom denna lag.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 maj 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, anmäler ett av lagberedningen den 4 maj 1931 avgivet betänkande,¹ däri under rubriken Lagberedningens förslag angående vissa internationella rättsförhållanden III intagits av särskilda delegerade uppgjorda, av motiv åtföljda förslag dels till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar och dels till lag om erkännande och verkställighet av dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över i lagberedningens betänkande innefattade förslag måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

---

¹ Statens off. utredn. 1931: 9.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 1 juni 1931.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden CHRISTIANSSON,
EDELSTAM,
STENBECK,
regeringsrådet AFZELIUS.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 8 maj 1931, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättade förslag dels till *konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar* och dels till *lag om erkännande och verkställighet av dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge*.

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av ledamoten i lagberedningen, revisionssekreteraren Erik Lind.

Lagrådet yttrade:

Konventionsförslaget.

Enligt det remitterade, av delegerade för de nordiska staterna framlagda förslaget till konvention om erkännande och verkställighet av domar skola lagakraftvunna domar, som i någon av staterna meddelats i tvistemål, samt vissa med sådana domar jämställda andra domar eller utslag, förlikningar och beslut vara gällande och verkställbara även i de övriga staterna. Såsom förutsättning för rättskraft och exigibilitet uppställs ej prövning i exekutionslandet av den dömande myndighetens behörighet. Allenast då dom givits mot utebliven svarande, fordras enligt förslaget undersökning, om svaranden eller själva målet ägde sådan anknytning till domslandet, att domen bör mot honom tillerkännas rättskraft och exigibilitet inom de övriga staterna. Med den allmänna ståndpunkt förslaget sålunda intager hava de stora svårigheter undvikits, som äro förknippade med uppställandet av regler för domstols internationella kompetens, och ett särskilt exekvaturförfarande i exekutionslandet har ej blivit erforderligt. Att enighet om dessa förslagets huvudgrunder kunnat vinnas är naturligen beroende av den rättslikhet, som på betydelsefulla områden består inom de nordiska ländernas lagstiftning, samt det där rådande

ömsesidiga förtroendet för de olika ländernas domstolsväsen. Med hänsyn härtill och till de föreslagna undantagen från konventionens tillämplighetsområde — som gälla sådana tvister, i vilka frågan om domstols internationella behörighet har särskild betydelse — anser lagrådet betänkligheter icke möta mot den vidsträckta omfattning, i vilken rättskraft och exigibilitet inom konventionens tillämplighetsområde förlänas lagakraftvunna domar och därmed jämställda förlikningar och beslut, utan fasthellre det böra hälsas med tillfredsställelse, att utsikt vunnits till en konvention i detta ämne mellan samtliga nordiska stater på en så omfattande grundval som här föreslagits.

Artikel 1.

För verkställighet i Danmark av svensk dom kräves enligt 1861 års konvention, att domen jämlikt svensk lag må verkställas i överensstämmelse med vad som gäller om lagakraftvunnen dom. Enligt 49 § utsökningslagen verkställs efter vadetidens utgång tredskodom såsom lagakraftvunnen, om ej domstol, till vilken talan om återvinning instämts, annorledes förordnar. Det föreligger således för närvarande ej hinder mot verkställighet av svensk tredskodom i Danmark, även om tid för återvinningstalans anställande ej gått till ända. Däremot skall enligt artikel 1 i den föreslagna konventionen tredskodom, som meddelats i Sverige eller Finland, ej anses såsom lagakraftägande och följaktligen ej heller kunna verkställas, förrän tid till återvinning gått till ända. Den begränsning i fråga om verkställigheten av domar, som sålunda föreslagits, är synnerligen ingripande. Om det bortses från mål angående familjerättsliga förhållanden, kvarlåtenskap och fast egendom, var antalet avgjorda tvistemål år 1928 vid häradsrätterna 10,721 och vid rådstuvurätterna 15,778 samt år 1929 vid häradsrätterna 10,758 och vid rådstuvurätterna 15,713. Av dessa mål avgjordes genom tredskodom år 1928 vid häradsrätterna 5,154 och vid rådstuvurätterna 4,089 samt år 1929 vid häradsrätterna 5,322 och vid rådstuvurätterna 3,874. En stor del av de vid rådstuvurätterna genom tredskodom avgjorda målen äro växelmål. Dessa siffror visa, att det är en betydande grupp domar — bland vilka en del på grund av sin natur böra erhålla snabb verkställighet — som ej skulle kunna verkställas enligt konventionsförslaget, då tid för vad är förbi och de således i Sverige äro verkställbara såsom lagakraftvunna domar. Att detta skulle innebära en stor olägenhet är uppenbart. Och sakliga skäl synas lagrådet icke medföra behov av ett så vittgående undantag. Lagrådet har i fråga om förekomsten av återvinningstalan mot tredskodomar inhämtat från statistiska centralbyrån, att sådan talan instämts under år 1928 mot 17 domar d. v. s. 0.18 % av hela antalet under år 1928 meddelade tredskodomar (9,243) och under år 1929 mot 16 domar d. v. s. 0.17 % av hela antalet under år 1929 meddelade tredskodomar (9,196). Om hänsyn vidare tages därtill, att ändring av tredskodomen kan antagas ske allenast i en del av de fall, då talan om återvinning instämts, synes det ytterst osannolikt, att praktisk olägenhet skulle vållas av att verkställighet av tredskodomar efter vadetidens utgång medgäves. Det skulle säkerligen bliva utomordentligt sällsynt, att i en av våra grannstater skulle komma att påkallas verkställighet av

en tredskodom, vilken ej blir bestående. Det synes därför lagrådet synnerligen önskvärt, om genom konventionen kunde medgivas, att tredskodom finge, utan avvaktande av återvinningstidens utgång, verkställas såsom lagakraftägande dom, när sådan verkställighet får ske inom domslandet.

Artikel 2.

Jämlikt uttrycklig föreskrift i artikel 1 avses med dom allenast domstols beslut, som innebär avgörande av huvudsaken, således icke tillika ett i samband därmed givet beslut, varigenom part ålagts gälda motparten ersättning för rättegångskostnad. I vad mån dylika beslut falla under konventionens tillämpning, behandlas i artikel 2 punkt 3.

Enligt artikel 2 punkt 1 skall lika med dom i konventionen anses utslag, varigenom överexekutor i Finland eller Sverige efter lagsökning ålagt någon betalningsskyldighet. Särskild bestämmelse angående beslut om kostnadsersättning i lagsökningsmål är ej given. Avfattningen av sistnämnda stadgande synes emellertid icke motsäga den uppenbarligen avsedda tolkningen, att med betalningsskyldighet här menas jämväl förpliktelse att gälda ersättning för kostnaderna i lagsökningsmålet, där sådan — i regel med ett obetydligt belopp — i utslaget tillerkänts sökanden.

Däremot lär överexekutors beslut om sådan ersättning för kostnad, som enligt 196 § utsökningslagen i lagsökningsmål må tilläggas sökandens motpart, då målet såsom tvistigt förvisas till domstol, icke vara hänförligt under ifrågasvarande bestämmelse. Att dylikt beslut bör falla utom konventionens tillämpningsområde lär vara betingat redan av beslutets blott provisoriska giltighet.

Artikel 11.

Genom konventionen den 6 februari 1931 regleras frågorna om adoptions verkställande och adoptivförhållandes hävande. Däremot meddelas icke någon regel om adoptions rättsverkningar. Orsaken därtill har främst varit svårigheten att mellan de olika staternas delegerade vinna enighet om innebörden och räckvidden av en sådan regel, särskilt med avseende å adoptionens verkan i arvshänseende. Då det uppenbarligen ej är åsyftat, att den nu föreslagna konventionen skall hava avseende å beslut eller förlikning, som gäller adoptions rättsverkningar, torde i artikel 11 undantag böra göras därutinnan.

Lagförslaget.

Lagrådet erinrar om sina yttranden vid artiklarna 1 och 11 i konventionsförslaget.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i stats-
rådet å Stockholms slott den 11 mars 1932.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADEN-
NER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med t. f. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Gyllenswärd, anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, frågan om godkännande av ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge avgivet förslag till konvention mellan nämnda länder om erkännande och verkställighet av domar.

Föredraganden anför:

»Den 13 september 1929 har Kungl. Maj:t funnit gott att antaga en av danska regeringen gjord inbjudan att deltaga i förhandlingar med danska, finska, isländska och norska regeringarna om avslutande av en konvention angående ömsesidig verkställighet av domar.

Förhandlingar i ämnet hava sedermera ägt rum i Köpenhamn under tiden den 30 oktober—den 9 november 1929, i Stockholm den 28 april—den 10 maj 1930 och i Oslo den 26 januari—den 7 februari 1931. Under mötena i Köpenhamn och Oslo hava jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande förhandlingar förts jämväl rörande vissa andra frågor.

Från svensk sida hava, enligt Kungl. Maj:ts förordnande, i förhandlingarna deltagit, vid samtliga mötena, f. d. presidenten, ordföranden i lagberedningen friherre Marks von Würtemberg och presidenten Ekeberg samt, vid mötet i Oslo, revisionssekreteraren Lind.

Såsom resultat av förhandlingarna föreligger ett av de delegerade uppgjort förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar. Till detta förslag hava de svenska delegerade utarbetat särskilda motiv, varjämte av dem uppgjorts förslag till lag om erkännande och verkställighet av dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Svensk lag innehåller icke några allmänna bestämmelser om utländska domars erkännande och verkställighet. Endast beträffande utländsk myndighets beslut, varigenom hemskillnad eller äktenskapsskillnad blivit beviljad, givas —

*Förslaget
till konven-
tion.*

i överensstämmelse med 1902 års Haagkonvention — allmänna regler, som innefatta ett direkt erkännande av främmande dom. I vad rör förhållandet mellan de fem nordiska staterna skola enligt en konvention den 6 februari 1931, som trätt i kraft den 1 januari 1932, vissa beslut angående äktenskap, adoption och förmynderskap, som meddelats i en av staterna, äga giltighet i de övriga. Stundom har lagen förklarat utländska domar exigibla utan att i övrigt yttra sig om deras giltighet. Så har skett i anslutning till en del av Sverige biträdda konventioner, t. ex. 1861 års konvention med Danmark angående verkställighet av domar och konventionen den 10 februari 1931 mellan de nordiska staterna angående indrivning av familjerättsliga underhållsbidrag.

Nu omförmälda fall, i vilka verkan tillerkännes åt utländska domar, äro ej uttryck för en allmän princip utan ha tvärtom karaktären av undantag. Ett ytterligare undantag utgör ovannämnda förslag till konvention om erkännande och verkställighet av domar.

Konventionen avser i främsta rummet lagakraftgående domar, som i en av de fördragsslutande staterna givits i tvistemål eller i brottmål meddelats angående skadestånd. Andra i brottmål uppkommande frågor — framförallt ansvarsfrågor — falla ej under konventionen. Ärenden tillhörande *jurisdictio voluntaria* omfattas ej heller av konventionen.

I konventionen gives en definition å uttrycket dom. Därmed förstås domstols beslut, som innebär avgörande av huvudsaken. Härigenom uteslutas beslut, som under rättegången meddelas angående processuella frågor. I och för sig uteslutes genom definitionen också beslut angående rättegångskostnader, men det tillägges att lagakraftgående beslut, som i tvistemål i domen eller under rättegången meddelats angående ersättning för rättegångskostnad — liksom angående gottgörelse till vittne eller sakkunnig — skall i konventionen anses lika med lagakraftgående dom. Med sådan dom skall ock likställas förlikning, som ingåtts inför förlikningskommission eller domstol, samt utslag varigenom överexekutor i Finland eller Sverige efter lagsökning ålagt någon betalningsskyldighet och för vilket tiden för besvär anförande gått till ända.

Beträffande domar mot utebliven svarande hava särskilda regler givits. Sådana s. k. kontumaciedomar skola endast under angivna förutsättningar vinna erkännande. En kontumaciedom blir till att börja med gällande, om svaranden vid målets anhängiggörande hade hemvist eller anmälde firma i den stat, där domen givits, eller styrelse, som hade att företräda svaranden, då ägde sitt säte därstädes, eller delgivningen skett med ombud, som svaranden enligt lag var pliktig att hava i den staten. Grunden för stadgandet är, att en kontumaciedom ej bör vara gällande, med mindre svaranden hade så stark anknytning till domslandet, att det rimligen kan begäras att han där sörjer för sitt försvar.

Kontumaciedom blir vidare gällande, om bindande överenskommelse var träffad om målets upptagande av den domstol, där domen gavs. Det är alltså ej tillräckligt, att parterna i allmänhet avtalat om målets behandling vid domstolarna i viss stat, utan avtalet måste avse en bestämd domstol. Har svaranden sålunda på förhand godtagit den domstol, där domen sedermera ges, före-

ligga ej de skäl, som eljest föranlett uppställande av förbehåll i fråga om erkännande av kontumaciedom.

Slutligen blir kontumaciedom gällande, om den angår skadestånd för gärning, som begåtts i den stat, där domen gavs, och svaranden under vistelse därstädes personligen fått del av stämningen. Ett praktiskt exempel är skada, som åstadkommits genom automobiltrafik. Delgivning av stämningen kan ske under uppehåll, som inträffar när skadan förorsakas, eller vid ett senare tillfälle.

I fråga om doms verkställande i annan fördragsslutande stat än den, där domen meddelats, innebär förslaget, att verkställighet skall sökas hos viss i konventionen angiven exekutiv myndighet, i Danmark eller Island fogden, i Finland eller Sverige överexekutor och i Norge namsretten. Beslut om verkställighet meddelas i allmänhet utan motpartens hörande. Hans yttrande inhämtas endast, när särskilda skäl därtill äro, såsom när ett uttalande om ett eller annat faktiskt förhållande är önskvärt.

Vid ansökning om verkställighet skall fogas domen i huvudskrift eller bestrykt avskrift samt bevis att domen äger laga kraft. Vidare fordras bevis, att domen är av sådan beskaffenhet som enligt det förut sagda är en förutsättning för att den skall omfattas av konventionen, d. v. s. att fråga är om dom, som givits i tvistemål eller i brottmål meddelats angående skadestånd, och att domen innebär avgörande av huvudsaken. Beviset behöver i denna del ej vara specificerat, utan det är tillräckligt med ett allmänt intyg, att domen är av sådan beskaffenhet, som sägs i de artiklar av konventionen, i vilka berörda förutsättningar äro angivna. Bevis fordras också, att domen kan verkställas i den stat, där den meddelades. Motsvarande bestämmelser hava givits beträffande andra beslut än domar och angående förlikningar i vad dessa omfattas av konventionen. När fråga är om kontumaciedom, måste beviset utmärka, att någon viss av de särskilda förutsättningarna för exekution av sådan dom är uppfylld, d. v. s. antingen att svaranden genom hemvist eller på annat ovan angivet sätt är anknuten till domslandet, eller att domstolen på grund av prorogation varit behörig, eller ock att, om domen angår skadestånd för gärning, som begåtts i domslandet, svaranden där personligen mottagit kallelse till svarsomål.

Nu anförda bevis utfärdas i Sverige av länsstyrelse och i de övriga länderna av justitiedepartementet.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av översättning till danska, norska eller svenska språket.

Beträffande sättet för verkställigheten föreskrives, att den i envar stat skall ske enligt där gällande lag. Om domen innehåller föreskrift, att något skall fullgöras vid äventyr av tvångsmedel, såsom viten eller fängelse, skall detta ej gälla i exekutionslandet; däremot kunna vid exekutionen tvångsmedel åläggas i sistnämnda land.

Förutnämnda konvention av år 1861 mellan Danmark och Sverige angående verkställighet av domar skall upphöra vid förevarande konventions ikraftträdande. I övrigt äger konventionen ej tillämpning rörande ämnen, som genom andra konventioner reglerats.

Från konventionen äro undantagna avgöranden i vissa ämnen, som eljest på grund av huvudregeln skulle ha fallit under konventionen. Hit höra successionsrättsliga spörsmål och konkursfrågor; dessa äro nämligen avsedda att regleras genom särskilda konventioner, beträffande vilka förhandlingar mellan de fem nordiska länderna för närvarande pågå. Undantagna äro vidare avgörande angående börd, fast egendom i främmande fördragsslutande stat, skatt eller annan avgift till stat eller kommun eller annan fråga av offentlighetsrättslig art samt beslut av särskild domstol för arbetstvister.

Med hänsyn till de lyckligtvis mycket begränsade områden, där inom de särskilda konventionsstaterna framträder principiell olikhet i rättsåskådning — man har särskilt erinrat om lagstiftningen mot spritmissbruk samt om rättspraxis rörande s. k. differensaffärer — göres i konventionen förbehåll om rätt att vägra erkännande eller verkställighet av beslut eller förlikning, vars tillämpande skulle vara oförenligt med landets rättsordning.

Lagrådet. Enligt statsrådsprotokoll den 8 maj 1931 har lagrådets utlåtande infordrats över dels ifrågavarande konventionsförslag, dels berörda svenska lagförslag.

Lagrådet har den 1 juni 1931 avgivit utlåtande, därvid lagrådet, under framhållande av önskvärdheten av att en konvention sådan som den föreslagna komme till stånd, i två hänseenden framställt erinringar mot konventionsförslaget.

Den ena av dessa erinringar gäller förslagets art. 11 och är av närmast redaktionell natur.

Den andra åter, som gäller förslagets art. 1, är av saklig innebörd. Enligt sagda artikel samt de därmed sammanhängande artiklarna 4 och 6 uppställas såsom villkor för att dom, som meddelats i en av de fördragsslutande staterna, skall i de övriga erkännas såsom giltig och befordras till verkställighet, att domen är lagakraftätagande; och har i sammanhang härmed i art. 1 intagits en förklarande bestämmelse, att tredskodom, som meddelats i Sverige eller Finland, icke skall anses såsom lagakraftätagande förrän tid till återvinning gått till ända. I avseende å sistnämnda bestämmelse har lagrådet erinrat, att enligt den mellan Sverige och Danmark gällande konventionen den 25 april 1861 angående ömsesidig verkställighet av domar och utslag hinder ej möter för verkställighet av svensk tredskodom i Danmark, även om tid för återvinningstalan anställande ej gått till ända. Lagrådet har vidare framhållit, hurusom den i förslaget avsedda begränsningen vore synnerligen ingripande, i det att av de vid underdomstolarna avdömda målen en avsevärd del avgjorts genom tredskodom, och att bland dessa en stor del vore växel mål. Att sålunda en betydande grupp domar — bland vilka en del på grund av sin natur borde erhålla snabb verkställighet — icke skulle kunna verkställas så snart tid för vad vore förbi, har lagrådet ansett innebära en stor olägenhet. Lagrådet har icke funnit sakliga skäl för ett så vittgående undantag, i vilket avseende lagrådet framhållit, att enligt upplysningar från statistiska centralbyrån återvinningstalan blivit under de två sista år, för vilka statistik föreligger, instämd i allenast 0.18 % resp. 0.17 % av de tredskovis avgjorda målen; och då ändring i tredskodom kunde antagas ske allenast i en del av de fall, då återvinningstalan instämts, måste

det enligt lagrådets mening bliva utomordentligt sällsynt, att i en av våra grannstater skulle komma att påkallas verkställighet av en tredskodom, vilken ej bleve bestående. I betraktande härav har lagrådet funnit det synnerligen önskvärt, om genom konventionen kunde medgivas, att tredskodom finge, utan avvaktande av återvinningstidens utgång, verkställas såsom lagakraftätagande dom, när sådan verkställighet finge ske inom domslandet.

Sedan i anledning av lagrådets yttrande — i samband med förhandlingar i andra ämnen — under september 1931 överläggningar ägt rum mellan samtliga delegerade för de fem staterna, meddelade de svenska delegerade i skrivelse till mig den 31 oktober 1931, att man ej å alla sidor funnit sig övertygad om angelägenheten av den ifrågasatta jämkningen i den föreslagna art. 11; och då denna jämkning syntes vara av huvudsakligen redaktionell art, ansåge sistnämnda delegerade dess genomförande ej vara ovillkorligen nödigt.

Vad beträffar frågan om tredskodoms erkännande och verkställande före återvinningstidens utgång anförde de svenska delegerade, att man vid de förnyade överläggningarna mellan samtliga delegerade enat sig om, att hinder ej borde möta för att konventionsförslaget underginge ändring i det av lagrådet angivna syfte, en ändring som enligt de svenska delegerades mening vore i hög grad önskvärd. Enighet hade även nåtts om att det åsyftade målet kunde nås genom uteslutande av vad den föreslagna art. 1 innehöller om att tredskodom ej finge anses såsom lagakraftätagande förrän vid återvinningstidens utgång. Enligt de svenska delegerades mening hade ett positivt uttalande om att domen redan före sagda tid finge anses såsom lagakraftätagande varit mest önskvärt. Inom en av de främmande delegationerna hade man emellertid bestämt föredragit, att den ifrågasatta ändringen komme till stånd på det sätt, att man i art. 1 uteslöte varje uttalande om tredskodom; och de svenska delegerade hade för sin del ansett avgörande invändningar häremot ej föreligga. Vore man överens om att, i det avseende varom här vore fråga, en tredskodom skulle anses gällande och exigibel, så snart tiden för vads erläggande gått till ända, syntes det terminologiska spørsmålet vara av underordnad betydelse. Att konventionen under termen 'lagakraftätagande dom' inbegrepe även tredskodom, mot vilken vad ej erlagts eller fullföljts, kunde för svenska myndigheter klargöras genom en uttrycklig bestämmelse i den administrativa författning, som här i landet torde böra utfärdas rörande de olika slags bevis, vilka enligt art. 6 och 7 i konventionsförslaget skulle åtfölja ansökan om svensk doms verkställande i främmande konventionsstat; man behövde i så fall ej befara att konventionen skulle i förevarande hänseende giva anledning till missförstånd i någon av konventionsstaterna.

I skrivelse den 3 november 1931 till ministern för utrikes ärendena anförde jag, bland annat, att jag ansåge angeläget, att art. 1 i konventionsförslaget ändrades i den av lagrådet föreslagna riktningen och att ändringen syntes kunna ske på sätt, varom samtliga delegerade enat sig.

Samtliga de övriga staternas regeringar hava därefter förklarat sig godkänna, att art. 1 i angivna syfte ändrades på sätt förut nämnts..

Överläggningar i anledning av lagrådets yttrande.

Departement-
chefen.

Genom det föreliggande konventionsförslaget torde stora praktiska fördelar komma att uppnås, och jag är för min del beredd att tillstyrka ej blott de principer, på vilka förslaget är byggt, utan ock den närmare utformning dessa principer erhållit. Av vad förut anförts framgår, att den ändring av art. 1, varom lagrådet hemställt, lärer böra på förut angivet sätt vidtagas. Då enighet ej kunnat vinnas mellan samtliga staternas delegerade angående den av lagrådet ifrågasatta ändringen i art. 11 och då, såsom de svenska delegerade yttrat, denna ändring ej är ovillkorligen nödvändig, anser jag de delegerades förslag i denna del böra oförändrat upptagas.

På grund av vad nu anförts tillåter jag mig förorda, att Kungl. Maj:t godkänner konventionsförslaget med den av mig angivna ändringen i art. 1. Där est Kungl. Maj:t lämnar sitt bifall till förslaget, lärer detsamma innan ratifikation ifrågakommer, skola underställas riksdagens prövning. Till frågan om den lagstiftningsåtgärd, som påkallas av en eventuell ratifikation, torde jag senare få återkomma.»

Föredraganden uppläser härefter ifrågavarande förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar samt hemställer, att nämnda förslag måtte godkännas av Kungl. Maj:t.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

Gösta Tidelius.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMBIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för justitiedepartementet beslutat godkänna förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar hemställer t. f. departementschefen, efter gemensam beredning med förstnämnde departementschef, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Köpenhamn O. A. H. Ewerlöf att — under förbehåll av ratifikation av Kungl. Maj:t med riksdagens samtycke — underteckna en konvention i överensstämmelse med ifrågavarande förslag, vars lydelse framgår av bilaga till detta protokoll¹, ävensom förordna, att fullmakt för Ewerlöf skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad t. f. departementschefen under ovanstående punkt hemställt, däruti övriga närvarande statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall.

Ur protokollet:
R. R. Sohlman.

---

¹ Bilagan här utesluten.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 16 mars 1932.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern EKMÄN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPFSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med t. f. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Gyllenswärd, anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde:

»Enligt statsrådsprotokollet den 11 mars 1932 har Kungl. Maj:t funnit gott att, med viss ändring, godkänna ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge avgivet förslag till konvention mellan nämnda länder om erkännande och verkställighet av domar. Förslaget i det sålunda ändrade skicket har godkänts jämväl av de övriga ländernas regeringar och den 16 mars 1932 av regeringarnas befullmäktigade ombud undertecknats att såsom konvention gälla mellan nämnda länder.

Såsom omförmälda statsrådsprotokoll utvisar, skall konventionen, innan ratifikation från Sveriges sida ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. I samband härmed torde jämväl böra komma under bedömande spörsmålet om den lagstiftningsåtgärd, som för Sveriges del påkallas av en ratifikation av konventionen. Jag tillåter mig sålunda nu anmäla lagrådets den 1 juni 1931 avgivna utlåtande i vad rör det till lagrådet den 8 maj 1931 remitterade förslaget till lag om erkännande och verkställighet av dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge. Den i statsrådsprotokollet den 11 mars 1932 berörda ändring i art. 1 av konventionsförslaget, som vidtagits i anledning av vad lagrådet erinrat, har föranlett motsvarande ändring i lagförslaget. Då av skäl, som nämnts i sistnämnda statsrådsprotokoll, hinder mött att företaga den av lagrådet ifrågasatta jämkningen i art. 11 av konventionsförslaget, har också lagförslaget i motsvarande del lämnats orubbat.

På sätt framgår av de svenska delegerades motiv till ifrågavarande lagförslag lärer, i samband med ratifikation av konventionen, mellan svenska och danska regeringarna böra komma till stånd en notväxling om upphävande av den med Danmark den 25 april 1861 träffade överenskommelsen angående ömsesidig verkställighet av domar och utslag meddelade i Sverige eller Danmark. I samband därmed lärer böra avtalas att sistnämnda konvention dock fortfarande

skall äga tillämpning å beslut som meddelats eller förlikning som ingåtts före den nu ifrågavarande konventionens ikraftträdande.»

Föredraganden hemställer därefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition *dels* äska riksdagens godkännande av ifrågavarande konvention, *dels*, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga nämnda lagförslag med angivna ändring.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik H:son Malm.
